

maritim-teknisk Afdeling, mulig henlægge til denne andre Skoler, saasom Maskinskole eller Skolen ude paa Frederiksberg. Da kunde de Herrer, der maatte have Anlæg, Lyst og Interesse derfor, blive uddannede ved en saadan Skole i Stedet for, at man nu tvinger *alle* Søofficerer til at skulle indpiskes med højvidenskabelige Sager, som de mange Gange slet ingen Anlæg, ej heller Brug have for. Det er efter min og fleres Mening mindre en Uddannelse end en Dressur, der foregaar af Kadetterne. *Ekstrakursus* over „Hjælp til saarede“, *Ekstra-Vaabøvelser* m. m. er noget, som meget let kunde forlægges til om Bord i Skibene paa de aarlige Togter, og derved faa god Anvendelse for den Tid, som det maaske vil knibe med at faa anvendt i Fremtiden, naar Sejlskibsrejsningen rimelig snart vil bortfalde, saa kunne vi for øvrigt lade dem blive ved med at løse ballistiske Problemer paa „Billardet“, som de have paa Skolen, det kan da ikke gøre nogen sær Skade, selv om jeg ikke ved, om der holdes nogen Lærer deri, hvad jeg dog ikke tror. Det var samtlige disse Hensstillinger, jeg gerne vil gøre til den ærede Minister for at se at faa Uddannelsen anlagt paa en anden Basis, som jeg tror vilde være betydeligt gavnligere for fremtidige Marineofficerer; den gamle Dressurmetode er ikke god mere, hvor man skal pines op til at lære en Mængde Ting, mange Gange rent Remseværk. Man kan endnu fra sin Ungdom erindre, saadanne Remser — jeg kan da selv adskillige fra for 40 Aar siden — af hvilke man kan se, hvad man fylder i Hovedet paa Kadetter. (Afbrydelse af *Marineministeren*.) Ja, jeg skal gerne give et Eksempel: Tommestok, Stikpasser, Vinkel, Fødmahl, Svej, Lod og Snor, Kridtline, Bindøkse, Skarøkse, Kransav, Stiksav, Koben, Mokkere, Stangskølp, Huggejærn, Omslag med Bor, Spidshammere, Navere, For-, Sæt- og Haandhammere, Logskive, Durchslag, Kørner, Naglejærn etc. etc., og lignende for hver af Haandværkerne. Det er saadanne Remser, man bogstavelig i Snesevis lærte os, da vi vare unge; den, jeg nævnte, var Svar paa Spørgsmaalet om: hvilket Værktøj Tømmermænd havde om Bord, og paa samme Maade gik det, naar der var Spørgsmaal om Smedens Værktøj o. a. m., og den Slags Lærdom sidder endnu fast fra den Tid, og kommer aldrig ud af Hjernen. Der findes desværre endnu en hel Del af den Slags Plage. Selv om de have forladt de Remser, jeg lærte, er der nyere, i lignende Stil, hvormed man

paa samme Maade belægger Hjernerne som Hukommelsesværk, Spild af Tid og Kraft. Endnu kun et Par Ord i Anledning af nogle Bemærkninger, som faldt i Gaar fra det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage). Han talte om „Hjertelaget“ her i Oppositionen, som om det manglede for Forsvar og Fædreland. Det ærede Medlem for Ribe tog kraftig til Genmæle derimod, og jeg skal ikke nægte, at jeg fristedes ogsaa meget til at svare, men, som sagt, det ærede Medlem for Ribe. (*Berntsen*: Det var det ærede Medlem for Esbjerg [Bluhme]). Om Forladelse, ja det ærede Medlem for Esbjerg tog til Genmæle derimod. Jeg vil dog tillade mig endnu en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Fredensborg, som jeg beklager, jeg ikke ser. Et æret Medlem nævnedes forleden Dag den gamle Sætning, at den, Guderne ville ødelægge, berøve de først Forstanden; jeg kender Tanken i en noget anden Version, at „da Guderne fandt, Menneskene bleve for kloge, gavede dem et Hjerte“, det bliver nogenlunde det samme (*Berntsen*: Det synes jeg ikke). Ja, tænk over det! Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis Guderne have givet ham og hans Parti Hjertet, er det muligvis derfor, at det er gaaet ud over Forstanden, men vi andre, som Guderne ikke skulle have begunstiget med Hjerte, vi have nogenlunde klart bevaret den Forstand, vi have, og hvis det ærede Medlem vil vide, hvad Hjertelag der findes, saa maa han ad Forstandens Vej undersøge, hvad deraf er inde i Oppositionen; saa vil han se, at vi ikke have vore Hjerter, hverken hængende i Munden eller bære det paa en Tallerken, vi have nok Hjertet der, hvor det skal være. Med Hensyn til de Udtalelser, der i Dag ere faldne fra det ærede Medlem for [Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen)] angaaende Marinen og Koffardifarten, vil jeg gerne forbeholde mig senere hen at svare derpaa, for saa vidt jeg kender til disse Sager, idet jeg ikke tror, at det ærede Medlem vil kunne maintainere, hvad han har sagt om Rettigheder, som man har krænket m. m.; jeg skal, som sagt, vente til Lejligheden kommer, rimeligvis, naar Skibsførernes Andragende snart kommer til Forhandling her i Tinget. Jeg tror ikke, at man skal anke over Søofficerernes Indgreb paa nogen Maade; Søofficererne maa være berettigede, siden de staa som berettigede i Loven, og jeg kan ikke se, at der er nogen gyldig Grund til at opponere mod deres Anven-